

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA .....

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an . . . . . 80 „		
Pe un pătrar de an . . . . . 40 „		
Un număr . . . . . 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 260 Lei.		

NOTE OFICIALE.

Nr. 2949 E. ex 1932.

Către Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Din considerare, că pe de-o parte băncile nu primesc, sau și dacă ar primi, nu vor putea restitui depunerile la trebuință, pe de altă parte nu plătesc interese, se dispune, ca sumele comunelor bisericesti, disponibile în numerar, să se depună spre păstrare, respective să se depoziteze la Cassa diecezană, stând la dispoziția comunelor bisericesti la orice moment.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial, ținută în 13 Maiu 1932.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

* * *

Nr. 2948 E/1932.

Către Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale din Eparhia ort. rom. a Caransebeșului

Au obvenit cazuri, că comune bisericesti, neținând cont de starea anormală financiară și economică de acum, s'au angajat la cheltueli cu zidiri și reparări de edificii peste puterile lor, în loc să se mărginească la strictul necesar.

Dreptaceea, dispunem, ca zidiri și reparări comunele bisericesti să facă numai în cadrele sumelor, pe care le au în număr la dispoziție și nici de cum să nu conteze în aceste timpuri grele la aceea, că vor putea aduna mijloacele materiale necesare până la terminarea lucrărilor.

Disponem cele de mai sus, pentruca comunele bisericesti cu vederi optimiste, să nu se expună la încurcături și la eventuale procese, împreunate cu spese și pagube, pentru cari facem responsabile materialicește organele parohiale, cari dau prilej la atari cheltueli și pagube.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial, ținută în 13 Maiu 1932.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Inapoi la cele spirituale!

Eri un romancier, astăzi un doctor făcea apelul acesta către sufletele unei generații rătăcite.

E întocmai ca în povestea copiilor cari au pierdut calea cea bună și ca să nu rătăcească cu totul, s'au reîntors la punctul de mănecare.

Ce însemnează aceasta?

Înapoi, la cele spirituale, e un strigăt și un argument al primăției lucrurilor sufletești (dacă le putem numi *lucruri*), față de bălăceala materialisto-ateie, care ne-a întunecat și minte și inimă; este consemnul oricărui progres și stări bune în lume! Numai sub auspiciile spirituale, lucrurile noastre vor purta chezașia eternității; numai ele mai sunt în stare a salva omenirea desorientată și aiurită!

Filosoful Berdaieff spune că întunecul spiritual al veacului de acum ascunde germenii unei reînvieri ce o să vie. Optimism de filosof, care cât n'am vrea să-l semănăm în sufletele omenești atât de devastate astăzi!

Hotărît, o nouă orientare a preocupărilor omenești trebuie să răsără, măcar din ruină,

din ruinele tuturor ereziilor omenești de până acum! Căci stingerea forțată a unor vieți la estrema limită a ei și a altele înainte de a o cunoaște, în pragul tuturor bucuriilor, desvelește declinul definitiv al oricărei licări de spirit.

Însemnează înmormântarea unei mentalități, nașterea alteia, sau cu alte cuvinte, dat-au revoluțiile sociale, științifice, bunătați și lucruri utile în schimbul frământărilor trepidante sau a sângelui vărsat?! Se poate răspunde afirmativ în toate cazurile! În urma sclaviei a venit libertatea; și drepturile tuturor din asuprirea tuturor; din frunțile zadarnic obsedate ale alchimiştilor a venit senina descoperire a unui Galileu, Kopernic și Newton. Omenirea a înmormântat vecinic energii — întocmai ca semănătorul care aruncă an de an bobul său muncit — pentru a recolta odată însutit, energia primară!

Dar, oare prin filiera unei astfel de logici, nu ajungem să găsim justificare sau măcar scuză, tuturor aberațiilor acestui veac materialist? Aici însă vine belșugul energiilor zadarnic irosite, întocmai cum zadarnic ar fi de pildă un pelerinaj în Himalaia, cum zadarnice au fost toate luptele Turcilor în Europa! O energie omenească înmormântată fără a fi ajutat cu ea sufletului uman, numai pentru că a fost greșit îndrumată...

Deci, înapoi la cele spirituale! Treziți-vă din amorfizarea de moarte, purtați-vă drumul spre bisericile goale, spre bisericile cari sunt un vecinic semn de muștrare pentru deșertul sufletului nostru de oameni liberi, emancipați, civilizați... *dară absenți în lumea spirituală!*

Din apucăturile conducătorilor baptiști.

de: **Dimitrie Bldariu**
candidat de preot.

Nu de mult am dat publicității o „*mărturisire sinceră*“ a unuia, care dornic de a găsi adevărata cale care duce la mântuire, și-a părăsit credința strămoșească, pribegind timp de 5 ani, iar acum convins despre toate apucăturile și mijloacele de cari se folosesc conducătorii sectei baptiste, spre a atrage în cursa lor pe cei cari se lasă amăgiți, *i-a părăsit.*

În *mărturisirea-i sinceră* ne-a vorbit despre *pocăința baptistă în genere*, despre împărțirea comunităților baptiste și despre diferitele fonduri, pe cari le-au înființat, arătându-ne și sumele fabuloase incasate de pe spinarea celor rătăciți, la aceste fonduri, de către conducătorii baptiști.

În numărul de față al organului nostru eparhial, ne dă o altă icoană clară despre apucăturile conducătorilor baptiști și despre administrarea banilor fondurilor respective. Deocamdată ne dă lămuriri numai despre 3 fonduri, iar într'un număr viitor ne va lămuri și despre celalate.

Iată ce ne spune de data aceasta :

„În „Foaia Diecezană“, Nrul 19, din 8 Mai 1932, am publicat despre *pocăință și baptiști*, arătând totodată și mulțimea de fonduri ce le-au înființat, spre a putea sugere pe cei ce le-au căzut în mreaja lor, ca o biată muscă în mreaja păianjenului.

De data aceasta voiesc a da o lămurire, despre felul cum procedează conducătorii baptiști la strângerea de bani pentru acele fonduri.

1. La **fondul de misiune**, arată texte din sf. Scriptură, cum sf. Apostoli strângeau ajutoare dela bisericile creștine. Dar, *cum și cui* s'au împărțit acele ajutoare, aceasta nu arată.

Dacă cetim cu băgare de seamă Ep. 2-a către Corinteni a sf. ap. Pavel, cap. 8—9, îi vom afla că sunt mincinoși, pentru că vom vedea, că sf. ap. Pavel, strângea ajutoare dela oamenii cu dare de mână, pe care le împărțea la săraci. La Romani cap. 15 v. 25—26 spune sf. ap. Pavel lămurit: „*că acum mă duc la Ierusalim, să duc niște ajutoare pentru sfinți, căci cei din Macedonia și Ahaia au avut bunătața să facă o strângere de ajutoare pentru săracii dintre sfinții din Ierusalim*“. Iar la Ep. 2-a Corinteni cap. 8 v. 13—14 spune ap. Pavel: „*că aici nu este vorba ca alții să fie ușurați, iar voi strâmtorați, ci este vorba de o potrivire, în împrejurările de acum. Prisosul să acopere nevoile lor, pentru că și prisosul lor, să acopere la rândul lui nevoile voastre, așa ca să fie o potrivire*“.

Iar conducătorii baptiști (*vorbesc despre cei din Logoj, pe cari îi cunosc*) strâng banii dela săraci, cari de multe ori, *se culcă seara numai cu rugăciunea fără a cina, și sfinții Drăgîlă și Imbrea își strâng comori*, dela sârmanii flămânzi și dela sârmanele femei văduve, cari lucră pela alte femei mai avute, ca să câștige bani, să dea la misiune pentru sfinții dela Lugoj, *ca ei să domnească*. Cunosc mai multe femei, cari mai de multe ori, s'au certat cu ai lor din casă pentru ouăle găinilor și pentru altele, ce le-au luat de acas și le-au vândut ca să facă bani pântru misiune, căci așa a zis fratele botezător: „*să nu știe stânga ce face dreapta*“ (Mat. c. 6 v. 3). Eu însă le-am arătat că altceva este, a face să nu știe stânga ce face dreapta, *nu a fura* să nu știe ceilalți casnici și a face ceartă în casă.

Pentru incasarea banilor la fondul de

misiune este un comitet financiar compus din 5 membri, sub supravegherea botezătorului.

Fiecare cerc deosebit are acest comitet.

Conducătorii bisericilor baptiste, trebuie să-și îndemne biserica să fie darnică, iar suma incursă, în fiecare lună, să o predea acelui comitet, iar comitetul îl depune la picioarele apostolilor din Logoj. Între acei membri sunt aleși și dela sate cu învoirea botezătorilor, și anume: Ioan Nemeș din Sacul și Simion Moldovan din Criciova. Iar ceilalți 3, sunt aleși din Logoj.

2. Fondul dela Cina Domnului. La acest fond, plătesc toți cei ce sunt de față la luarea cinei și banii se predau tot acelui comitet. Ei zic că folosesc banii pentru ajutorarea săracilor, dar de fapt, nu știu să fie primit vreun sărac ajutor din acești bani.

3. La fondul școlii duminicale se procedează în felul următor: școala duminicală se ține înainte de masă și se împarte în diferite clase: copiii până la 6 ani sunt o clasă, dela 7—13 ani altă clasă, tot la fel sunt bărbații și femeile tot în clase. Într-o clasă nu-i permis să fie mai mult de 12 membri. După cum sunt de mulți, așa se înmulțesc și clasele. *Fiecare clasă are un învățător.*

Învățătorul ia tasul și-și strânge banii dela clasa sa, și ca să dea pildă școlărilor, pune el mai întâi bani în tas, apoi ca să le facă poftă să doneze mult, pune el mai mulți lei în safa școlărilor.

Am avut ocaziunea să văd în biserica baptistă din Logoj, pe o învățătoare de clasă, soția unui conducător, când a pus în tas o bancnotă de 100 lei, ca să dea pildă celorlalte surori; cecace a și zis către mine o soră din Jdioara: „că sora cutare e foarte credincioasă, căci a dat la tas 100 lei, nu ca celelalte surori, câte 1 sau 2 lei”. Sora din Jdioara n'a știut, că suta de lei, dată de sora doamnă, iarăși s'a întors în punga ei.

Fiecare învățător face un raport despre clasa lui (câți elevi are și câți bani sau incasat) pe care-l predă președintelui. Președintele la urmă cetește toate rapoartele dela toate clasele și aduce laudă clasei care a donat mai mult.

Tot la fel își au apucăturile lor, la toate celelalte fonduri, despre cari, voi scria altădată.

Dacă conducătorii baptiști știu că am scris ceva ce nu este adevărat, să mă dea în judecată, ca să le dovedesc în față, că așa este.

Pentruca să știe lumea cât sunt de obraznici botezătorii din Logoj: Drăgău și Imbrea, pot dovedi atât cu cei pocăiți cât și cu cei nepocăiți, căci decăteori au venit la Jdioara, le-am dat masă, ce am avut mai bun, le-am dat și sirop

de smeură de beut, le-am dat pat de odihnă și pe deasupra le-am dat și bani, iar ca recunoștință m'au calomniat prin toate adunările către toți, cu cuvinte mincinoase, ca să mă ponegrească, pentrucă ei doreau ca să nu mai fiu între ei, caciace ceilalți frați nici nu visau despre ce voiesc lucrătorii.

Conducătorii au băgat de seamă că eu îi văd că sunt niște săfarnici iar față de mine pentru binefacerea ce le-am făcut-o sunt ca porcul care răstoarnă vâlăul după ce l-ai săturat.
Jdioara la 17 Maiu 1932.

Nicolae Iacobescu
fost 5 ani baptist“.

Sf. taină „Mărturisirea“.

de preotul Sinesiu Bistreanu.

(Continuare din Nr. 17)

Și dacă am căzut, ca oameni ce suntem, în mrejele păcatului, ca remediu de mântuire avem taina mărturisirii; iar dacă cineva face o adevărată și desăvârșită mărturisire, imbinată cu sincera căință și promisiune de îndreptare, un atare creștin ajunge iarăși la nevinovația și curățirea dobândită odinioară prin sf. botez.

Cel care voește a se mărturisi, dator e să-și deschidă sufletul către soarele ceresc, spre grația Mântuitorului, ca prin mărturisire, acest suflet să reinvie către o nouă viață, din amorțeala inerentă păcatului, ca așa, să primească îndemn spre fapte bune.

Ca duhovnici, avem datoria să brezdăm adânc, cu puterea cuvântului, în sufletul eucerit de patimi, și să smulgem buruienile relelor însușiri.

Mult greșim din ignoranță, suntem nepăsători față de Dumnezeu, nu considerăm rugăciunea ca mijloc, ca remediu de mântuire; bagatelizăm forma, felul exteriorizării simțămintelor de religiozitate.

Omul supus obiceiului: înjură, e invidios, urâște, e lacom, nedrept și fațarnic, și deși aceste urâte însușiri ne par fără importanță, ele devin un balast pentru mântuire și unicul leac vindecător e mărturisirea.

Când vr'unul dintre noi e îndemnat de ingerul bun, ca să se pregătească spre mărturisire, recomand cu multă dragoste, să se folosească toate mijloacele impuse de biserică, căci numai prin o sinceră mărturisire câștigăm eterna fericire, și aci trebuie să accentuez: cine ne-ar putea chezașii că această zi n'ar fi ultima în viață?

Deci, bătrâni ori tineri, să ne gândim adesea la acest sfârșit, să fim pururea pregătiți. Cel cuminte își pune totul în ordine, ca și când și-ar face testamentul, ca astfel să se prezinte cât se poate mai cuviincios înaintea supremului judecător.

Să ne mărturisim, dar să ne cercetăm cu minuțiozitate conștiința. Să ne pogorâm în adâncimea inimei, să scormonim printre cutele și toate unghiurile ei, și apoi cu toată sinceritatea și onestitatea să întrebăm această conștiință: cum ne-a fost viața?

Pornim cu cel mai curat gând, cu toată voința, rezoluți, spre a ne mărturisi — fără abateri — toate păcatele; iar dacă am ajuns aci — înaintea preotului, imediat începem a precupeți: că cutare greșală e fără însemnătate și nu merită amintire, cealaltă n'are impor-

taută, că doara observăm că e o îndătinare generală a greși în felul acesta, alt păcat e prea scârbos, încât ma rușinez a-l împărtăși preotului; iar consecința este, că prea puține păcate descoperim preotului: deci nu îndeplinim o mărturisire completă.

Și de aci rezultă, că nici iertare completă nu va fi!

Pentru ca să satisfacem adevăratului rost al iustitiei acestei sfinte taine, se recere ca noi să avem curajul a mărturisi totul și fără teamă de pedeapsa dumnezească; doar însuși Mântuitorul zice lui Simeon: acestei femei se iartă mult, căci mult a iubit.

Și nu e rușine și nici dejositor, dacă recunoaștem sincer și fără fațarnicie, că rău am răsplătit prin nevrednicia noastră, acea iubire, bunătate și milă dumnezească.

Să mergem și cu toată umilinta să ne apropiem de crucea Său, și acolo să privim chipul Său blând, capul cu ranele pricinuite de cununa de spini și cum picură sângele Său sfânt; să contemplăm ochiul Său muribund, carele cu ultima privire ne privește, să ne ațintim ochiul spre inima împunsă cu sulița, ... și... de am fi monștri chiar și nu oameni, și ar trebui să ne gândim la greșelele noastre și căindu-ne sincer: să ne mărturisim.

Și s'o știe fiecarele, că numai din pricina păcatelor noastre a suferit Mântuitorul acele patimi grele și acea moarte rușinoasă: deci apropiindu ne de preotul mărturisitor, s'o facem ca Magdalena, care îngenunchiind la crucea lui Christos, l-a cerut, l-a implorat grația, recunoscându-și păcatele și promițând îndreptare.

Iar de ne-am mărturisit, rezoluți să ținem la promisiunea făcută, ca să nu apară ca rostită numai din buze și nu din sinceră convingere. Să fugim de încercările seducătoare, să ne nizuim a învinge pornirile cele rele, ca: mânia, vorbirea de rău, ura ș. a.

Și, mai cu seamă să ne nizuim a pune stavila aplecărilor sensuale, poftelor trupești; iar acestea se pot birui prin rugăciune și post.

Păcatul este o rană a sufletului creștinesc și de voim noi a ne curăți de păcat și iarăș să ne împreunăăm cu Christos, prin sf. Cuminecătură, e de lipsă oarecare pregătire, adevă se pretinde căința sinceră și mărturisire completă, că Mântuitorul ne zice: „Mărturișiți-vă unul altuia păcatele ca să vă vindecați!” Iar apostolul neamurilor ne îndeamnă în scrisoarea sa către Corinteni I. 11 28: „Omni mai întâi să se ispitească pe sine însuși și apoi să mănânce din pâinea aeeastă și să bea din paharul acesta.”

(Urmează)

Ce vom face?

„Și-l întrebau pre el noroadele zicând: ce vom face?... Au venit și vameșii... și au zis către el:... ce vom face? (Luca 3, 10, 12)

a) Numai acesta putea fi răspunsul: faceți ce este voia lui Dumnezeu. Noi stăm sub o necesitate ideală, poruncitoare, care pretinde: fă aceasta, să nu faci aceasta. Trăim în zodia idealurilor, virtuților, iar această frumusețe ideală și necesitate obligatorie e la urma urmei voia lui Dumnezeu, care ni se înfățișează intrupată întru Christos. El vrea ca eu să fac

așa, dar el o și face, ca să-mi fie pildă. Această voință sublimă, dumnezească o găsec și în adâncimile lui, de unde o desprind cu priceperea minții și apoi, întregită cu părți pozitive, o aud de pe buzele lui Christos și o văd în vicața lui. Simt că stau sub o lege și legea nu eu o fac: precum nu eu fac legea firească, tot așa nu pot eu dicta voia lui Dumnezeu. Ce aș și dicta eu, Dumnezeule?... Datoria mea nu e a dicta, ci a face. Și o fac fiindcă... pentru că e voia ta. Și precum simt, că stau sub lege și că locul meu este ca al unei părțicele în întreg, tot așa simt, cred și nădăjduesc, că această lacună a mea, această lipsă a mea va fi împlinită prin voia ta cea poruncitoare și puternică. Domnul nostru ni se face nouă ajutor; legea se însoțește cu harul; idealul se pogoară să-mi gătească căile. Iată crezul meu moral! Cred, că am să mă supun supremei voințe, dar mai știu, că aceasta-mi ajută în supunere.

b) Această voie a lui Dumnezeu trebuie s'o fac în viață pe toată linia, în toate împrejurările și în toate raporturile vieții. Nu sunt roată'n mașină, nici petricică în valuri spumegătoare, nici frunză'n furtună; dar sunt dator să pun pretutendeni în cumpănă cerințele legii morale și să le validez în ciuda oricărei nepăsări și a tuturor obiceiurilor, instinctelor, înclinărilor, patimilor, boalelor și mizeriilor; să transplantez în lumea din afară legea cea ideală din mine, care în mine își manifestă cerințele și să o validez cu orice preț. Aci mi se cere tărie, disciplină; trebuie să mă sforțez, dacă patimile se luptă cu mine și chiar de n'aș avea strămtorare din partea patimilor, trebuie să pun în viață-mi nobila bunăvoire și motivele morale în înțeles nobil. Da, sunt dator să mă smeresc, să mă supun și să-mi impun mie însumi cu toată severitatea, supunere în fața celui Proslăvit. Nu-mi dau mie însumi voie să fiu destrăbălat, moleșit, neputincios. Eu trebuie să vreau voia lui Dumnezeu! Supunerea este o voință proeminentă, nobilă, tare? Această voință tare se manifestă apoi în iubirea de muncă, de ordine, de curățenie, în disciplină, punctualitate, credincioșie, conștientiozitate, sinceritate, îngăduință, milă, compătimire, bunăvoință, dreptate, nobleță, recunoștință, largheță sufletească, cinste, modestie, bunăcuviință, blândețe, smerenie, cumpătate, trezvie, răbdare, îndrăsneală; deșteptând aces-tea în mine, știu că voiesc voia lui Dumnezeu.

c) Iată faptele bune. Căci faptele noastre cele bune sunt nu numai postul, rugăciunea, milostenia. De unde? Ci întreg cuprinsul con-

științei mele: cum simt, cum mă cuget, cum văd eu lumea și omul, cum prețuesc eu pe Dumnezeu, cât sunt de bun, de tolerant, iertător, blând, tare, înțelept, — cu ce intenții lucrez, vorbesc, discut, sufăr, — peste tot: faptă bună se cheamă întreg, dar întreg complexul vieții. Morală se poate numi numai viața frumoasă, nobilă, plăcută, care-și are disciplina sa, legea sa, ritmul său și armonia sa. Această voință conștie și ideală, este morala. Nu altruismul singur, nici jertfirea de sine singură, nici respectul singur față de aproapele și față de lege, nici umanismul, sau libertatea personală singure, nici simțul social singur. Toate acestea sunt numai părți din viața morală. Din toate aceste poate să fie mult-puțin și în omul de duzină, chiar în cel imoral, dar nu sunt decisive pentru nivelul moral. Moralitate este numai voința conștie și sentimentul nobil din tine, fie că ești un potentat, fie că ești un cerșetor. Moralitatea o formează proporțiile mari ale sufletului, grădeța de suflet. Moralitate se cheamă frumsețea și vitalitatea sufletului. O, iată atmosfera, iată razele de soare, iată sufletul de codru al sufletului meu. Iată lumea sufletului meu. Când se deschide ușa casei din Nazaret, te isbește adierea și parfumul moralității, de parcă porțile raiului s'ar fi deschis! Așa de puțin avem noi din aceasta și cât de mult am putea să avem pretutindeni. Doamne, cuprinde în mine acest Duh al tău.

Prohászka Ottokár, traducere de Pr. F. Codreanu.

Cine sunt dușmanii bisericii?

Întreaga omenire trăește vremuri excepționale, datorită crizei financiare-economice, din care omenirea caută o ieșire spre o viață socială mai liniștită. Datorită acestor timpuri, oamenii se interesează mai mult de cele materiale, uitând că există o ființă supranaturală, care stăpânește tot ceace există.

...Biserica este așa de puțin frecventată! Oameni rătați, din credincioși ai ei, i-au devenit dușmani. Aceștia luptă ca să despartă pe preoții, urmașii apostolilor lui Iisus Christos, de credincioșii lor, ba chiar mai mult, vreau ca să răsvrătească poporul împotriva conducătorilor lui în general. Vrajmașii noștri sunt convinși, că numai discreditând preoțimea cu batjocuri, vor distruge țaria Bisericii ortodoxe și deci a neamului românesc. Cauzele acestei strâmțorări, ale acestei cotituri de viață primejduită, sunt următoarele: 1. Războiul, care a adus mari tur-

burări în viața religioasă și morală a poporului. 2. A doua cauză și cea mai principală este, că sectanții, cari s'au folosit de turburările războiului, au năvălit în turma cuvântătoare a lui Iisus Christos. Propagandiștii, de neam străin și lege, s'au furișat în turma cuvântătoare a credincioșilor noștri, ca niște lupi îmbrăcați în piei de oi și au sfâșiat sufletele multora, rătăcindu-i de pe calea adevăratei credinți strămoșești. Și aceste suflete sfâșiate au devenit azi apostolii mincinoși și acești apostoli sunt sectanții de azi. Aceștia sunt numai niște fățarnici, cari s'au lăpădat de biserica lui Christos, zicând: „Că biserica noastră și tainele ei nu sunt mântuitoare de suflete, din pricina că are și credincioși buni și răi“. Putem vedea cât de mare este rătăcirea lor; căci biserica aruncă mreaja învățaturii și a mântuirii pentru toți creștinii, iar dacă nu se mântuesc toți, nu e vina ei. Ei socot biserica o simplă casă de adăpost pentru întâlnire. Dar, în Sfânta Scriptură se spune: „Iisus a intrat în Templul lui Dumnezeu. A dat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în Templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celorce vindeau porumbei, și le-a zis: „Scrie este: Casa mea, casă de rugăciune se va chema: iar voi o ați făcut pre ea, peșteră tâlhărilor“ (Matei cap. 21 vers. 12, 13). Vedem prin urmare, că Iisus Christos mărturisește, că biserica lui este casă de rugăciune, unde credincioșii se roagă, și că biserică nu poate fi orice casă, și nici loc de adăpost cum zic sectanții. Sectanții aduc în sprijinul lor locul dela ev. Matei cap. 28 vers 19, 20. Acolo se spune: „Că unde sunt doi sau trei adunați în numele meu, acolo sunt și eu în mijlocul lor“. După ei aceasta ar fi biserica. Dar ei nu știu și uită că Mântuitorul ne spune destul de clar în altă parte, zicând: „De nu te va asculta (e vorba de fratele greșit), mai ia cu tine unul sau doi, ca prin gura a două sau trei mărturii, să stea tot adevărul. Iar de nu-i va asculta pe ei, spune-l Soborului (Bisericii); și de nu va asculta nici de Sobor, să-ți fie fie ca un păgân și vameș“ (Matei cap. 18 vers 15—17). Se vede foarte bine, că sectanții nu sunt capabili de a înțelege Sfânta Scriptură, pentru înțelegerea căreia se cere anumită pregătire. Și că așa este, n'avem decât să deschidem Sfânta Scriptură la: Faptele Apostolilor cap. 8 vers 26—31 unde se zice: „Îngerul Domnului a grăit către Filip zicând: Scoală-te și mergi spre miază-zi la calea ce se pogoară din Ierusalim la Gaza. Și sculându-se, a mers. Și iată un etiopian

famen, boer al Candachei, împărătesei Etiopiei... care venise la Ierusalim să se roage. Se întorcea și șezând în căruța lui, citea pe proorocul Isaia. Iar Duhul a zis lui Filip: „Apropie-te și te lipește de căruța aceasta“. Și apropiindu-se Filip, l-a auzit cetind pe proorocul Isaia și a zis: „Înțelegi ce citești?“ Iar el a zis: „Cum aş putea să înțeleg, de nu mă va povățui cineva“. Și a rugat pe Filip, să se suie să șadă cu el“. Vedem deci, că nu oricine poate explica Sfânta Scriptură, numai anumite persoane cari au trecut prin farurile de cultură.

Se ridică, apoi, împotriva crucii lui Christos, care este arma nebiruită, care a biruit lumea și tot crucea va birui și pe acești sectanți. Împăratul Constantin cel Mare având războiu, i-s'a arătat semnul crucii pe cer, iar pe cruce era scris: „Prin acest semn vei birui“, atunci el pune semnul sfintei cruci pe steagurile soldaților și pe arme și astfel cu credința în Dumnezeu, a învins.

Crucea trebuie cinstită de noi, căci ea ne amintește, că noi, prin sângele vărsat pe cruce, am fost răscumpărați din păcatul strămoșesc. Crucea este biruința noastră asupra păcatului, asupra morții și asupra diavolului. Căci, zice sfântul apostol Pavel (Corinteni I—18): „Că propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării; dar, atât chipul cât și semnul crucii, creștinilor le este putere Dumnezească“.

Cel mai hotărâtor loc însă, ce le răstoarnă toate svârcolirile lor, este la: Tesal. II cap. 2 vers 15, unde zice: „Fraților, stați și țineți predaniile, care v'ați învățat, ori prin cuvântul ori prin epistola noastră“.

Toți acești sectanți fac o propagandă ascunsă și foarte îndrăznească. Cu o smerenie falsă, pătrund în casele tuturor și impun aproape cărțile lor, cu o răgămintă prefăcută, dar, fiecare creștin, bine să-și dea seama și să-și amintească de cuvintele sfântului Apostol Pavel, care zice: „Nimeni pre voi să vă amăgească cu smerenia lor prefăcută, sau cinstire a îngerilor amestecându-se în lucruri pe cari nu le-a văzut, și, îngânându-se în chip nechipuzit cu mintea sa trupească“ (Colos. II. 18). Sectanții sunt anume dresați cum să răsbată prin familii, să vândă cărți, cu acest prilej să arunce și neghina învățăturilor mincinoase. Azi s'au îndeplinit cuvintele sfântului apostol Pavel, care zice: „Vor intra între voi lupi răi, cari nu vor cruța turma; și chiar dintre voi se vor ridica oameni, cari vor grăi îndărăt-nicii“ (Faptele apostolilor cap. 20 vers 29 30).

Iar acești lupi îmbrăcați în piei de oi, zic, că ei merg în rai. Dar, vai de mărirea lor, căci în ziua judecării se vor smeri. Pildă putem lua dela parabola „Vameșul și Fariseul“, unde Iisus Christos zice „Tot celce se va smeri se va înălța și tot celce se va înălța se va smeri“. Să nu ne lăsăm să fim amăgiți de niște oameni mincinoși, căci toate vorbele lor sunt minciuni, ci să ținem cu tărie la credința noastră strămoșească, să cercetăm regulat sf. Biserica, care este casa lui Iisus Christos, să cinstim sfânta cruce, care ne dovedește biruința creștinismului asupra păgânismului. Să ne unim toate puterile sufletești, cu ajutorul lui Dumnezeu, și în frunte cu preoții poporului, urmașii apostolilor; ca prin predici și rugăciuni să vestim adevărata credință, credința întemeiată de Dumnezeu. Numai astfel învrăjbirile sectare vor pieri, precum piere fumul... se vor topi precum se topește ceara de fața focului, iar în țara plămădită cu sângele strămoșilor noștri, vom clădi un colțisor de rai. Curăția, smerenia, răbdarea și dragostea fac unirea puterilor sufletești... Și unde-i unire, Dumnezeu trimite viață și binecuvântări nesfârșite (Psalm 192).

Un laic credincios.

Pelerinajul societății „Doina“ din Turnu Severin, în Banat.

Luna aceasta, se împlinesc 30 ani decând corul „Doina“ a concertat în Caransebeș și Logoj sub conducerea D-lui Profesor I. St. Paulian fondatorul și președintele ei.

Spre a cinsti acest eveniment, Comitetul a hotărât a se face un pelerinaj la *mormintele fostilor ei membrii de onoare*. Cu acest prilej a avut loc câte un *festival*, la care a conferențiat Dl prof. Paulian și s'au executat coruri de: I. Vidu, Sabin Drăgoi, Paulian, Barbu și alți compozitori, sub conducerea artistică a D-lui prof. P. Severin.

Cum „Doina“ a venit pe spesele ei, tot ce s'a încasat la aceste *festivahuri*, se va vărsa la fondul pentru ridicarea unui bust marelui compozitor bănățean *Ion Vidu*.

Programul acestui pelerinaj a fost:

Sâmbătă 21 Maiu la ora 7 dimineța „Doina“ a plecat în Banat. La ora 9 s'a oprit în cimitirul din Mehadia, la mormântul generalului N. Cena. La ora 11 a cântat la capela din Armeniș. La ora 3 p. m. a sosit în Caran-

sebeș de unde a pornit în procesiune la mormintele mult regretaților: Episcop Nicolae Popea, Arhiepiscopul Filaret Musta, prof. Patrachie Drăgălina, Avocatul Dr. St. Petrovici, a coristului Achim Alionte și învățătorului N. Velcu. Aci s'a oficiat un parastas. La ora 9 seara a avut loc festivalul în sala „Pomul verde“.

Azi, 22 Maiu, a plecat la ora 8 dim. spre Logoj. La ora 9 jum. „Doina“ a mers la mormintele acelor ce au fost: Coriolan Brediceanu, Dr. D. Florescu, Dr. Cornel Jurca, Protopresbiterul Dr. George Popovici, Dr. Valeriu Branice și Ion Vidu. La ora 11 jum. s'a oficiat în Catedrala Logojului, un parastas. Seara s'a dat un festival în sala Teatrului orașului Logoj.

Comitetul „Doina“.

ȘTIRI

Completare. În Nr. trecut al foii, la știri, din greșeală, omițându-se unele date, facem cuvenita completare. La sărbătoarea națională, din 10 Maiu a. c., în piață, după terminarea serviciului dnmnezeesc a vorbit părintele protopresbiter Andreiu Ghidiu, apoi domnul Mihail Pătrășcana președintele Comisiunii Interimare a orașului și domnul Colonel D. Rădulescu, comandantul Reg. 96 Inf.

Pentru locul de închinare „Piatra Scrisă“ au dăruit comunele noastre bisericesti fruntașe Petrovasela și Seleuș, fiecare câte 3000 Lei, pentru care gest, vrednic de toată lauda, li-se exprimă mulțumită.

Vizita mitropolitului primat al Albaniei în București. I. P. S. Mitropolitul Visarion al Albaniei, cu ocaziunea vizitei la București, a declarat între altele, că M. S. Regele Albaniei și biserica autocefală albaneză, păstrează o vie recunoștință memoriei Regelui Carol I și Reginei Elisabeta, cari au contribuit mult la întărirea poporului albanez și în special regele Zogu I., au o mare admirație pentru înaltele calități ale Regelui Carol II și pentru poporul român.

Exportul de aur, devize și lei a fost prohibit. Printr'un jurnal al Consiliului de miniștri, publicat în Monitorul Oficial din 18 Maiu a. c. se prohibește exportul de aur, devize și lei. Dl. C. Angelescu guvernatorul Băncii Naționale, întrebat despre rostul măsurilor luate de Consiliul de miniștri, a declarat: „Până acum devizele se vindeau la comerțul liber, de acum înainte ele se vor vinde prin centrala Băncii Naționale și prin cele 72 de sucursale din provincie.

Interesul acestei măsuri, este ca Banca Națională să nu mai lase specula care s'a făcut cu vânzarea devizelor și să oprească tezurizarea capitalurilor românești în monete străine. Făcându-se un mare import de aur și de monezi și efecte străine, valoarea lor a fost plătită cu devize, cari se cereau dela Banca Națională. Dacă sistemul continua, aurul dela Banca Națională, care reprezintă averea țării, era măcinat și răspândit în

safe-urile particulare. Alarma produsă între deținătorii de moneta românească era pusă la cale de interesați, pentru a realiza mari câștiguri din aceste vânzări de monezi și aur. Ca mijloace, ei lansau svonul că nu se va face inflație sau că valoarea biletului de bancă va fi micșorată. Alarma de acest fel, aducea prejudicii mari nu numai creditului țării, dar și particularilor în străinătate. Deasemenea micșorarea încrederii publicului în leul românesc, care are în el o valoare intrinsecă mai mare decât valoarea stabilită în planul de stabilizare. Ca probă că valoarea lui de cumpărare este evident mărită, în străinătate leii românești nu numai că nu se aruncă pe piață, dar sunt foarte bine cotați“ ...

Am reprodus o parte din precizările Dlui C. Angelescu, având în vedere importanța unor asemenea clarificări în timpurile actuale.

Moartea lui Victor Onișor. Prof. universitar Dr. Victor Onișor, dela Facultatea de Drept din Cluj, a murit zilele trecute, într'un sanator din Viena, unde, suferind de cord, se dusesse să-și caute sănătatea zdruncinată. Moare în vârstă numai de 58 ani, un eminent profesor, regretat de toți cari l-au cunoscut, și îndeosebi de studenții facultății, a cărei decan a fost de câteva ori, dela 1919, când a fost ales titular al catedrei de Drept administrativ și financiar.

Moartea scriitorului Vasile Savel. Consumat de o boală care l-a chinuit ani de-a rândul, Vasile Savel a murit sărac, după o muncă de 25 ani pe teren ziaristic și literar. Din ceiace a scris regretatul Vasile Savel, partea memorialistică va rămâne ca o contribuțiune frumoasă la istoria literaturii românești din ultimele trei decenii.

Comitetul Școlar al Școlii Normale de Învățători din Caransebeș.

CONVOCARE.

Domnii membri ai Adunării generale depe lângă Școala Normală de învățători din Caransebeș sunt rugați a lua parte la ședința din **30 Maiu 1932, orele 11 a. m.** în cancelaria școlii.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării.
2. Darea de seamă asupra activității comitetului în 1931.
3. Aprobarea gestiunii pe 1931.
4. Aprobarea plății orelor suplimentare ale profesorilor din fondul de rezervă.
5. Alegerea a patru membri în comitet pe durata de azi până la 1 Ianuarie 1935.
6. Eventuale propuneri.

Intrucât la prima convocare nu se vor întruni $\frac{1}{2}$ din numărul membrilor, ședința se va ține la **5 Iunie 1932 ora 11 a. m.** cu orice număr de membri prezenți.

Caransebeș, 16 Maiu 1932.

Președinte,
ss. **G. Repede**

Secretar,
ss. **G. Neamțiu**

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericei noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

„Librăria Diecezană“ Caransebeș
cu grosul și cu bucata.

Tipografia și Librăria Diecezană Caransebeș.

Este bogat înzestrată și bineasortată cu tot felul de cărți școlare, literare și științifice, requisite școlare și de birou. Execută tot soiul de lucrări tipografice în cel mai scurt timp pe lângă prețuri convenabile. Are un mare depozit de hârtie.

Legătorie proprie.